

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: **K., S.**, so sídlom M., IČO: X., právne zastúpeného *JUDr. L. S.*, advokátom so sídlom Š., proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky**, so sídlom Námestie slobody č. 6, 810 05 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 03525/2009/SCLVD-07983 zo dňa 26. februára 2009, a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/75/09-63 zo dňa 17. februára 2010 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/75/09-63 zo dňa 17. februára 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 03525/2009/SCLVD-07983 zo dňa 26.02.2009, ktorým podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov ako odvolací správny orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Štátnej plavebnej správy č. 2085/2-3.208//2008 zo dňa 18.12.2008, ktorá rozhodla o povolení státia plávajúceho zariadenia – ubytovacia loď K.-G., evidenčného označenia X., umiestneného pri ľavom brehu vodnej cesty Dunaj v r.km

1868,896-1868,843 v obvode prístavu Bratislava, ktorého prevádzkovateľom je spoločnosť K., s.r.o., M. na dobu od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia až do 31.10.2009 za podmienok uvedených vo výroku rozhodnutia.

Krajský súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že nie je správne tvrdenie žalobcu, že Štátna plavebná správa je povinná vždy s lodným osvedčením zároveň vydať aj povolenie na státie, ak má plavidlo spôsobilosť na plavbu a doba platnosti povolenia na státie sa tiež nemusí zhodovať s obdobím platnosti vydaného lodného osvedčenia. Samotné lodné osvedčenie je lodná listina, ktorou sa preukazuje spôsobilosť plavidla na určitú činnosť na vode, pričom povolením na státie sa vydáva súhlas na státie plavidla na konkrétnom mieste. Zo zákona č. 338/2000 Z.z. nevyplýva, že by doba platnosti lodného osvedčenia a doba povolenia na státie mala byť totožná. Zákon iba upravuje, že pri vodnej listine ako aj pri povolení na státie ide o dobu určitú, najviac 10 rokov. Vydanie lodného osvedčenia a vydanie povolenia na státie sú dva samostatné úkony, pričom technická spôsobilosť plavidla na plavbu a vydanie lodného osvedčenia je síce základnou, ale nie jedinou podmienkou k vydaniu povolenia na státie plávajúceho zariadenia na vodnej ceste, a takéto zariadenie, hoci má vydané lodné osvedčenie, nemusí ani spĺňať všetky podmienky potrebné na vydanie povolenia na státie na vybranom mieste po celé obdobie platnosti vydaného lodného osvedčenia. Žalobca sa cíti byť ukrátený na svojich právach tým, že správne orgány nerozhodli o povolení na státie plavidla až do 13.08.2012, t.j. na obdobie platnosti vydaného lodného osvedčenia. Z lodného osvedčenia predmetného plávajúceho zariadenia vyplýva, že je tu uvedená rieka Dunaj, t.j. plavidlo je spôsobilé na prevádzku pre vodnú cestu Dunaj, pričom samotné lodné osvedčenie neustanovuje plávajúcemu zariadeniu státie na tom ktorom mieste tejto vodnej cesty. Samotné lodné osvedčenie teda ani nezakladá nárok žalobcu pre plávajúce zariadenie na státie na presne určenom mieste. Žalobca ako prevádzkovateľ plávajúceho zariadenia vo svojej žiadosti zo dňa 08.08.2008 neuviedol dobu, na ktorú požaduje vydať povolenie na státie preto prvostupňový správny orgán posudzoval, či státie plávajúceho zariadenia na danom mieste vodnej cesty vyhovuje podmienkam plavebnej bezpečnosti, a zároveň zohľadnil stanoviská ostatných účastníkov správneho konania, ktorých práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti mohli byť vydaním rozhodnutia priamo dotknuté. Pri svojom rozhodnutí sa opieral o vyjadrenie správcu vodného toku ako aj spoločnosti Verejné prístavy, a.s., ktorí súhlasili so státím plávajúceho zariadenia do 31.10.2009. Prvostupňový správny orgán sa dôkladne zaoberal aj plánovanou aktivitou „Promenáda Bratislava“, pričom tak Mestská časť Bratislava – Staré mesto ako aj Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava vyslovili požiadavku, aby boli všetky aktivity a zmluvné vzťahy v dotknutom území medzi Starým mostom a Novým mostom ukončené do októbra 2009, kedy by sa mala začať realizácia 2. úrovne promenády. Hlavné mesto SR Bratislava vyjadrilo jasnú požiadavku na časové ohraničenie platnosti povolenia do konca októbra 2009 s tým, že umiestnenie státia pre predmetné plávajúce zariadenie po tomto termíne bude zodpovedať riešeniu v zmysle dokumentácie „Promenáda Bratislava“. Prvostupňový správny orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a správne vyhodnotil všetky dôkazy tak jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti, a s ohľadom na plánovaný projekt „Promenáda Bratislava“ rozhodol o vydaní povolenia

na státie plávajúceho zariadenia len do 31.10.2009. Žalovaný po podaní odvolania rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Námiety žalobcu týkajúce sa nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov krajský súd považoval za nedôvodné, pričom zdôraznil, že zákon nezakladá žalobcovi právny nárok na získanie povolenia na státie automaticky na takú dobu, ako má žalobca vydané lodné osvedčenie. Správne orgány nemuseli v rozhodnutiach uviesť, aké ďalšie podmienky má žalobca splniť, keďže úplne jasným spôsobom definovali, prečo vydali povolenie na státie len do 31.10.2009 a zohľadnili pripomienky všetkých dotknutých účastníkov konania v obmedzenej dobe povolenia na státie. Tvrdenie žalobcu, že Štátna plavebná správa vydávala povolenie na státie vždy na obdobie platnosti lodného osvedčenie je v danej veci právne bezvýznamné, rovnako ako aj námiety žalobcu, že z vyjadrení dotknutých spoločností nevyplývajú dôvody, pre ktoré súhlasia s predĺžením státia iba do 31.10.2009. Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie a postup správnych orgánov je v medziach zákona, preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca a navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie Štátnej plavebnej správy č. 2085/2-3.208//2008 zo dňa 18.12.2008 a vec vráti správne orgánu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že splnil všetky podmienky potrebné na vydanie povolenia na státie na obdobie v zmysle vydaného lodného osvedčenia č. X., ev. označenie X./K. – G. na obdobie do 13.08.2012. Nestotožňuje sa so záverom správnych orgánov a krajského súdu v tom, že nemá právny nárok na to, aby mu správny orgán po splnení zákonných podmienok, t.j. po získaní lodného osvedčenia zároveň vydal aj povolenie na státie. Uvedené by potom znamenalo svojvôľu správnych orgánov nevydať povolenie na státie, aj napriek splneniu zákonných podmienok, čo je neprípustné. Obidva správne orgány vo svojom rozhodnutí odôvodnili obmedzenie doby povolenia státia plavidla do 31.10.2009 iba tou skutočnosťou, že je v budúcnosti plánovaný projekt „Promenáda Bratislava“, ktorý má byť realizovaný pod záštitou Hlavného mesta SR Bratislavy, a ktorý má na podklade verejného záujmu podporiť rozvoj daného územia. Z odôvodnení rozhodnutí, ale nevyplýva, či realizácia uvedeného projektu by bola v rozpore s povolením plavidla na státie na obdobie do 13.08.2012, a či by sa teda uvedený projekt nedal realizovať súbežne s platným povolením na státie plavidla na obdobie platnosti lodného osvedčenia. Plávajúce zariadenie nie je možné presunúť ani nad Nový most ani za Starý most pre jeho výšku, ktorá je vyššia ako výška samotných mostov, ktoré ho z oboch strán obklopujú. Podľa čl. IV. lodného osvedčenia je predmetné plavidlo schopné k plavbe iba na prepravu v bočnej zviazanej zostave, a teda nemá potrebné technické vybavenie, najmä strojovňu na to, aby sa mohlo samostatne plaviť, preto jeho premiestnenie na iné miesto vodnej cesty Dunaj je z technického ako aj z bezpečnostného hľadiska vylúčené, resp. zrealizovateľné za veľmi obtiažnych podmienok.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť a zotrvať na svojom vyjadrení k žalobe ako aj dôvodoch uvedených v napadnutom rozhodnutí. S námietkami žalobcu sa dostatočne vypořiadal a sú súčasťou spisového materiálu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní, vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.), keď dospel k záveru, že je podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. vecne správny.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a na doplnenie dodáva.

Predmetom súdneho preskúmania je rozhodnutie o povolení stáťia plávajúceho zariadenia – ubytovacia loď K.-G., evidenčného označenia X. umiestneného pri ľavom brehu vodnej cesty Dunaj v r.km 1868,896-1868,843 v obvode prístavu Bratislava, ktorého prevádzkovateľom je spoločnosť K., s.r.o., M. na dobu od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia až do 31.10.2009.

Medzi účastníkmi zostala spornou len otázka, či Štátna plavebná správa je povinná vydať povolenie na stáťie na dobu platnosti lodného osvedčenia.

Podľa § 28 ods. 8 zákona č. 338/2000 Z.z. o vnútrozemskej plavbe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom do 31.05.2009) *lodné osvedčenie je lodná listina, ktorou sa preukazuje spôsobilosť plavidla na plavbu. Vydáva ho Štátna plavebná správa. Plávajúcemu zariadeniu zároveň vydá povolenie na stáťie, v ktorom sú upravené podmienky a miesto stáťia plávajúceho zariadenia. Lodné osvedčenie a povolenie na stáťie sa vydáva na dobu určitú, najviac na desať rokov.*

Z vyššie cit. ustanovenia § 28 ods. 8 zákona č. 338/2000 Z.z. nevyplýva povinnosť Štátnej plavebnej správy pri splnení zákonných podmienok vydať povolenie na stáťie na dobu platnosti lodného osvedčenia, preto právny nárok na vydanie povolenia na stáťie na dobu platnosti lodného osvedčenia žalobca nemá.

K odvolacej námietke žalobcu považuje odvolací súd za dôležité uviesť, že pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.), a s poukazom na cit. ustanovenie nemôže ani posúdiť (vzhľadom na rozmery lode a skutočnosť, že nie je schopná plavby), vhodnosť jej ponechania na mieste stáť aj pri realizácii projektu. Doba, na ktorú vydá Štátna plavebná správa lodné osvedčenie a povolenie na stáť je správnej voľnej úvahy. Pochybenie v postupe správneho orgánu nebolo zistené, dôkazy zodpovedajú skutočnému stavu a boli zadovážené riadnym procesným postupom, preto súd nemôže z tých istých skutočností vyvodzovať iné závery, pretože by tým zasiahol do voľnej úvahy (správneho uváženia) príslušného správneho orgánu.

Správny orgán pri rozhodovaní zohľadnil nielen záujmy žalobcu, ale tiež skúmal podmienky pre vydanie povolenia aj z hľadiska záujmov verejnosti a zistil, že plánovaný projekt P., Posúdenie disponibility a urbanisticko – architektonického dotvorenia priestoru nábrežných hrán v úseku od Nového mosta po Starý most, v podstatnej miere zmení vzhľad daného územia. Aj to bolo dôvodom, pre vydanie povolenia do 31.10.2009. Ide o skutočnosť známu správne mu orgánu z úradnej činnosti, ktorá mu bola oznámená Hlavným mestom Slovenskej republiky Bratislava, a preto nebola predmetom dokazovania v zmysle § 34 ods. 6 zákona č. 71/1967 Zb. (správny poriadok).

Pokiaľ teda správny orgán vydal povolenie len do 31.10.2009 nepochybil, a postupoval v súlade so zákonom. Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 08. októbra 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková